

15/7

Sjöräddning, flygare och fiskare

Att svenskar och ryssar samarbetar för att ordna bättre sjöräddningsförhållanden i Östersjön är i och för sig förträffligt. Men i samband med dessa förhandlingar måste erinras om att det just är ryssarna som under senare år gjort Östersjöområdet osäkert för svenskar — för svenska flygare och svenska fiskare. Ryssarna har uppbringat svenska fiskebåtar under påståendet att de överskridit en sjögräns som Ryssland egenmäktigt deklarerat och som Sverige inte erkänt; fiskare har under långa tider kvarhållits i Ryssland, utsatts för förhör och berövats sina redskap, stundom utan att ens meddelande om vad som skett lämnats till svenska myndigheter. Våra nedskjutna flygare — nedskjutna utanför den ryska territorial-

gränsen — lär väl inte heller vara alldeles glömda, inte heller att ryssarna fräckt förnekade övergreppen och vägrade skadestånd. Kunde inte regeringen ta upp denna sak på nytt, begära en omprövning av de förut lämnade uppgifterna och därmed också av skadeståndsanspråken? Det ryska talet om avspänning borde i varje fall inrymma så mycket realitet att upprättelse i ett fall som detta vore tänkbar; den nuvarande statsledningen kan, liksom när det gällde Jugoslavien, försvara en ändrad ståndpunkt med att förrädare och kapitalistagenter för några år sedan styrde Ryssland. Den freds- och vänskapsförkunnelse som just nu är aktuell ter sig bra fränstötande om inte ens ett så litet praktiskt resultat kan framgå ur den.

15/7

Hängningen av mrs Ruth Ellis

är en skakande påminnelse om dödsstraffets ohygglighet. Mrs Ellis hade kvällen före avrättningen ett "allvarligt nervöst sammanbrott"; senare erkände hon att hon varit berusad vid mordets begående; inför avrättningen fick hon konjak för att lugna nerverna — detaljer som dessa, groteska och hemska, borde kunna sätta människors fantasi tillräckligt i rörelse för att en reform skulle framtvingas. Men i England har alla försök att få en ändring till stånd misslyckats, trots den brittiska humaniteten och den relativt låga frekvensen av svåra brott. Skulle inte de skandinaviska juristerna, exempelvis professorerna i juridik, kunna ge ett bidrag till reformrörelsen i England genom att i en framställning till den brittiska regeringen klargöra att i våra länder, där dödsstraffet varit avskaffat under lång tid, ingen vettig människa tror på detta straffs effektivitet eller tänker sig möjligheten av dess återinförande? England och Skandinavien påstås alltid, och på goda grunder, förete starka ge-

mensamma drag, och en auktoritativ hänvändelse av denna art kunde därför i sin mån väntas påverka den brittiska debatten.